

ruserne. Resultaterne af disse forsøg er udgivet i rapporter og omtalt i Fiskeritidende. Mange bundgarnsfiskere, der fisker i områder med mange skarver, benytter nu net over fanggården og reducerer derved den skade, skarverne forvolder.

Miljø- og Energiministeriet indgår desuden i et pan-europæisk samarbejde, der sigter mod en sammenstilling af viden og erfaringer vedrørende håndtering af konflikter mellem skarver og fiskeri.«

Spm. nr. S 1964

Til fødevareministeren (8/3 01) af:

Preben Rudiengaard (V):

»Vil ministeren tilkendegive sin holdning til, hvor højt peroxidtallet i svinefoder må være, for at det fortsat er egnet som foder?«

Svar (15/3 01)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har bedt Plantedirektoratet om en udtalelse, og de oplyser følgende:

»Ifølge Danske Slagteriernes database »info svin« er der ofte et peroxidtal på under 15 – 20 meq/kg fedt i en svinefoderblanding. Ved højere værdier er der tale om en ringere kvalitet af foderet, men også foder med peroxidtal indenfor dette interval kan være harskt.

Et højt peroxidtal har dog ikke nødvendigvis nogen negativ indflydelse på dyrenes trivsel og sundhed. Omvendt er et lavt peroxidtal ikke nødvendigvis en garanti for, at foderet er af en god kvalitet. Dette skyldes, at peroxider er meget ustabile stoffer. De nedbrydes hurtigt til andre stoffer, og peroxidtallet er således blot et udtryk for, at der er ved at ske en nedbrydning (harskning).

Heller ikke når peroxidtallet sammenholdes med andre mål for fedtkvalitet er der sikkerhed for at få et sandt billede af, om en foderblanding er ved at harske. De mange forskellige ingredienser, der typisk indgår i foderet kan sløre analyseresultatet. Nedbrydningsprodukterne binder sig ofte til bl.a. proteiner og kulhydrater i foderblandingen og kan derfor ikke måles.

De nedbrydningsprocesser der foregår i foderblandinger er meget komplekse. Det er derfor ikke muligt, alene ud fra peroxidtallet, at vurdere, om en foderblanding er uegnet som svinefoder.«

Som det fremgår, af ovenstående udtalelse fra Plantedirektoratet, er peroxidtallet et af mange elementer, der kan bruges i vurderingen af foderkvaliteten. Tallet er ikke i sig selv egnet som mål for foderkvaliteten. Fastsættelse af en grænseværdi for peroxidtal er på denne baggrund ikke et af de områder, hvor Fødevareministeriet vil koncentrere sin indsats for bedre foderstoffer. Jeg kan endvidere henviser til min besvarelse, S 565, af 27. november 2000.

Spm. nr. S 1932

Til finansministeren (6/3 01) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Vil ministeren redegøre for, om den i Budgetredegørelse 2000/2001 foretagne korrektion af udgifter til indkomstoverførsler for bruttoficeringen i 1994 i tabel 2.2 giver et retvisende billede af udviklingen i offentlige udgifter til indkomstoverførsler, eller om udgiftsstigningen siden 1993 undervurderes?«

Begrundelse

Det fremgår af fodnote 1 til tabel 2.2, at det er foretaget en korrektion for virkninger af bruttoficeringen i 1994, mens der ikke er foretaget korrektioner for de modsatrettede virkninger af arbejdsmarkedsbidraget frem til 1997. Korrektionen af tal i tabel 2.2 og den beskrevne korrektion på side 138 forekommer ikke at være konsistent, hvilket må betyde, at udgiftsstigningen siden 1993 undervurderes.

Svar (16/3 01)

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Der er taget højde for virkningen af arbejdsmarkedsbidraget via deflateringen af indkomstoverførslerne, idet disse som hovedregel er deflateret med satsreguleringen, jf. anmærkningen til tabel 2.2. Væksten i satsreguleringen har således væ-